

Sygn. akt II K 75/15

POSTANOWIENIE

dnia 01 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Koszalinie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Krzemianowski

Protokolant: Paulina Ferenc

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Koszalinie del. do Prokuratury Okręgowej w Koszalinie Zuzanna Ostrowska

po rozpoznaniu w sprawie R. J.

z wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania

p o s t a n a w i a:

1. na podstawie art. 572 kpk w zw. z art. 17§1 pkt 7 kpk umorzyć postępowanie w sprawie,
2. na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany R. J. po raz kolejny wystąpił do Sądu o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary wyroków Sądu Rejonowego w Koszalinie w sprawie II K 859/07 oraz Sądu Okręgowego w Koszalinie w sprawie II K 91/06 .

Po raz wtóry zatem Sąd Okręgowy w Koszalinie stwierdza, że wniosek skazanego nie może zostać uwzględniony z uwagi na przeszkodę procesową w postaci powagi rzeczy osądzonej.

Tożsame pod względem podmiotowym i przedmiotowym wnioski były już wielokrotnie przedmiotem analizy Sądu Okręgowego w Koszalinie, który w sprawach tych wydawał prawomocne orzeczenia o umorzeniu postępowania z uwagi na powagę rzeczy osądzonej (po raz ostatni w dniu 27 maja 2014r w sprawie II K 39/14). Przeszkoda ta wynika z prawomocnego wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 16 kwietnia 2010r w sprawie II K 144/09, którego przedmiotem były wszystkie dotychczasowe skazania R. J., w tym także objęte jego wnioskiem. Od czasu wydania tego rozstrzygnięcia nie pojawiły się żadne nowe orzeczenia skazujące. Tym samym prawomocne rozstrzygnięcie wydane w sprawie II K 144/09 korzysta z powagi rzeczy osądzonej określonej w art. 17§1 pkt 7 kpk. Zasada ta oznacza, iż niedopuszczalne jest prowadzenie ponownego postępowania w tej samej sprawie pod względem podmiotowym i przedmiotowym, a z chwilą stwierdzenia występowania tej negatywnej przesłanki procesowej Sąd zobligowany jest umorzyć postępowanie.

W konsekwencji niniejsze postępowanie należało umorzyć na podstawie art. 572 kpk w zw. z art. 17§1 pkt 7 kpk, a kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa stosownie do treści art. 632 pkt 2 kpk.

Mając powyższe względy na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.